

рътъ, половинъ миль на далечъ отъ мене сгромоли ся съ единъ ужасенъ екъ. *Р. С. 47.* Глави летжтъ, коніе се сгромолясватъ на земята. *Тб. 40.*

Сгру́бамъ (*Мак.*) *м. св.* обезображу: „Априле, лиле, мой побратиме, придай ми три дни да згрубамъ баба“. *М. р. 524. (ср. сл. Априль).*

Сгру́шж *м. св.* **Сгру́хувамъ** *м. дл.* растолку, раздроблю,—аю: За меленіе жито употрѣбывали два камѣка, между които згрухува-ли житото и го правили на брашно.—Когато ся усѣщашъ че тя е нѣщо сгрушило (*что у тебя вся кости разломило*), че та болятъ коститѣ или главятъ или пакъ че ти ся не яде и бие тя на сънъ или на трѣскъ, легни и завый ся. *Л. Д. 69 р. 217.*—са, свалюся: Който падне еднажъ въ погтиты на тоя омразенъ порокъ, той курналешкы ся сгрухва. *Иб. р. 111.*

Сгрѣ́бавенъ *пр. в.м.* прѣгрѣбавенъ, сгорбившійся: Влѣзаль сгрѣбавенъ старецъ. *З. 274.*

Сгрѣ́бомъ *нар.* задомъ, спиною: Робитѣ лежаха на сщщото мѣсто сгрѣбомъ къмъ него. *Р. А. 190.*

Сгрѣ́мъ *с. м.* погромъ (*у Рак.*): Прѣждѣ цвѣтѣщій нашъ домъ Впадна в' ускаждость в' крайно бѣдство, Кѣтъ отъ небесенъ погина згрѣмъ! *Гн. 92.*

Сгрѣ́мж *м. св.* загремлю: Сгрѣмело морето, искочилъ едѣн юнакъ зълъ отъ морето. *Пс. 5, 117.*

Сгрѣ́нж *м. св.* сложу, сверну: Срамотно е да стои чловѣкъ безъ работъ съ сгрѣнжты раѣцѣ (*сложъа руки*). *Л. Д. 1873 р. 196.* Той държеше въ раката си книга и са виждаше да записва нѣщо въ нея. Слѣдъ малко книгата са згрѣна. *Зк. 222.*

Сгрѣ́чж *м. св.* **Сгрѣ́чвамъ** *м. дл.* съежу,—иваю, сморщу,—иваю.—са, съежусь,—живаюся; судорожно сокращаюся; собьюся сби-ваюся: Евреннѣтъ се сгрѣчи като таралекъ. *Тб. 98.* Згрѣчилъ ся като коза въ дѣждъ. *Ч. 161.* Сгрѣчено сѣденіе (*сидѣніе съежившия, скорчившия*). *Л. Д. 69 р. 91.* Ты трѣбва да отидешъ въ дѣното на море-то—дѣто да стоишъ тамъ като единъ дяволъ сгрѣченъ въ бездната и въ тъмница до вѣка. *Х. I, 61.* Сгрѣчватъ ся и жилытѣ на краката и на раѣцѣти и ло снагѣтъ. *Л. Д. 72 р. 154.* Та трѣбва да ся прѣгляда: да не е много стѣгнато (дѣтето) да не е сгрѣчена (*чтобы не сбилась*) новивката му. *Иб. 70 р. 94.* Косата му беше дълга и черна и не бѣше сгрѣчена (*курчавъа*) като на Чернитѣ. *Р. А. 106.*

Сгуръ *с. м. 1)* трутъ: По нѣкога кога ся турятъ пиявицы крѣвѣ-та мачно ся запира. Тогавъа трѣбува да ся затыкне съ гѣбж, или съ сгуръ или съ стипцѣ. *Л. Д. 1871 р. 144. 2)* окалъ, т.-е. чешуя отъ калки металла: Платинена сгуръ е чернъ прашецъ, кой-то са прави,